

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: L. B.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Michalem Chuchútem, LL.M., advokátem, se sídlem náměstí Junkových 2772/1, Praha, proti **žalovanému: Krajskému soudu v Praze**, sídlem náměstí Kinských 234/5, Praha, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti žalovaného podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal, aby byla žalovanému uložena povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 29.7.2013 a dále, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že dne 29.7.2013 podal žalovanému prostřednictvím elektronické podatelny žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Výše požadované úhrady byla žalobci sdělena dne 2.8.2013, přičemž lhůta neběžela po dobu vyřizování stížnosti, a to od dne 4.8.2013 do dne 10.9.2013, kterou žalobce podal Ministerstvu spravedlnosti proti stanovení úhrady za poskytnutí informace žalovaným. Ministerstvo spravedlnosti rozhodlo o snížení požadované částky z 6 896,- Kč na 4 400,- Kč. Dne

20.9.2013 vyzval žalovaný žalobce k úhradě částky 4 400,- Kč. Žalovaný měl rozhodnout o odložení žádosti nejpozději do dne 10.11.2013, avšak tak neučinil.

Žalovaný popsal dosavadní průběh řízení a dále uvedl, že opětovnou výzvou žalobci ze dne 18.9.2013 ho vyzval k úhradě částky 4 400,- Kč, přičemž je ze spisu zřejmé, že úhrada nebyla žalobcem zaplacená. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2013, č.j. 6 Ans 16/2012-62, nemusí být o odložení věci vydáváno správní rozhodnutí. Ze spisu je patrné, že žalobce byl opakovaně vyzván k úhradě dne 18.9.2013, avšak k té nedošlo.

V replice žalobce poukázal na odst. 49 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2013, sp. zn. 6 Ans 16/2012, ze kterého dovodil pro jeho případ podstatný závěr, že rozhodnutí o odložení žádosti nebylo v jeho případě vydáno a žalobce nebyl o odložení žádosti žádným způsobem vyrozuměn, proto mu nezbyvá, než se domáhat vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti a teprve následně proti tomuto rozhodnutí brojít žalobou.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s. se lze domáhat po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Z předloženého správního spisu a z důkazů provedených soudem bylo mimo jiné zjištěno, že žalobci byl poštou zaslán přípis č.j. Si 150/2013-58, nedatován, obsahující odkaz na rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 10.9.2013, č.j. 490/2013-OT-OSV/3, jímž byla podle § 16a odst. 7 písm. b) InfZ snížena úhrada za poskytnutí informace na 4 400,- Kč a dále obsahující výzvu k úhradě uvedené částky na účet soudu do 60 dnů. Z dodejky k této výzvě vyplývá, že žalobce nebyl na místě zastížen a dne 25.9.2013 byla vhozena do jeho schránky. Dále se ve spise nachází záznam účtárny ze dne 6.12.2013, že ke dni 5.12.2013 nebyla částka uhrazena. Dále je uveden text: „ÚZ: odloženo pro nezaplacení.“, následuje pokyn kanceláři k založení spisu a vyznačení v rejstříku, datum 9.12.2013 a podpis.

Podle § 14 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím o postupu při poskytování informace se pořídí záznam.

Podle § 17 odst. 3 věta první zákona o svobodném přístupu k informacím v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace.

Podle § 17 odst. 5 věta první zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží.

K postupu povinného subjektu v případě nezaplacení požadované úhrady za poskytnutí informace spočívajícího v odložení věci se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17.4.2013, sp. zn. 6 Ans 16/2012, www.nssoud.cz, v němž mimo jiné uvedl (odst. 45, 46, 49) : „Podle názoru Nejvyššího správního soudu lze z úpravy postupu při poskytování informací provedené zákonem o svobodném přístupu k informacím dovodit, že zákonodárce neměl v úmyslu podrobit poskytování informací podle tohoto zákona obecné úpravě správního řízení tak, jak je provedena správním řádem....záměrem zákonodárce bylo stanovit pro poskytování informací podle citovaného zákona procesní postup, který by byl pružnější a rychlejší než postup v klasickém správním řízení a který by zároveň poskytl žadateli o informace dostatečnou ochranu jeho práva na informace proti případným obstrukcím povinného subjektu.... Na druhou stranu je však podle názoru Nejvyššího správního soudu třeba respektovat úmysl zákonodárce chránit žadatelovo právo na informace. Zde Nejvyšší správní soud upozorňuje na to, že z výše citované judikatury vyplývá, že rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy rozhodnutím, proti kterému může žadatel o informace brojit žalobou ve správním soudnictví... Nejvyšší správní soud tedy se žalovaným souhlasí v tom ohledu, že rozhodnutí o odložení žádosti o informace podle ust. § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím nemusí být vydáno formou usnesení podle správního řádu a je možné samotné rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím pouze poznamenat do spisu; zároveň však zdůrazňuje, že žadatel musí být o vydání tohoto rozhodnutí povinným subjektem prokazatelným způsobem vyrozuměn, aby mohl efektivně využít svého práva na soudní ochranu podáním žaloby ve správním soudnictví. Za dostačující pak lze považovat i neformální písemné sdělení o odložení žádosti o informace pro nezaplacení požadované úhrady tak, jak bylo žalovaným provedeno v projednávané věci. Nejvyšší správní soud zároveň připomíná, že má-li být následně rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím přezkoumáváno soudem ve správním soudnictví, pak je také třeba, aby rozhodnutí o odložení žádosti podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím bylo alespoň stručně zdůvodněno, jinak by bylo třeba je považovat za nepřezkoumatelné.“

Soud při hodnocení toho, zda bylo nebo nebylo vydáno rozhodnutí ve věci, když lhůta pro úhradu požadované částky 4 400,- Kč již zcela zjevně uplynula, se řídil shora uvedenými ustanoveními zákona o svobodném přístupu k informacím ve světle uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že ustanovení § 68 a § 69 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), jež obsahují náležitosti rozhodnutí, se v dané věci nepoužijí. Naopak v rámci neformálního řízení o poskytování informací se o jednotlivých postupech (úkonech) činí záznam (srov. § 14 odst. 6 zákona o poskytování informací). V dané věci byl po uplynutí zákonné lhůty k úhradě požadované částky podle § 17 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím učiněn záznam o tom, že se věc odkládá pro nezaplacení. Soud má za to, že v daném případě byla věc podle § 17 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím odložena, a to formou záznamu, který je materiálně rozhodnutím, neboť se jím řízení končí a je přezkoumatelný ve správním soudnictví. Důvod odložení věci je ze záznamu rovněž patrný, neboť došlo k rozhodnutí o odložení věci pro nezaplacení požadované úhrady.

Na druhou stranu je zjevné, že žalobce nebyl o odložení věci vyrozuměn tak, aby mohl případně podat správní žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s.ř.s. a násl. Soud

si tak položil otázku, zda bylo rozhodnutí o odložení řádně vydáno, či k jeho vydání je třeba ještě doručení oznámení o odložení věci žalobci. Vzhledem k tomu, že zákon o svobodném přístupu k informacím ničeho pro daný případ nestanoví, soud užil analogie iuris a obrátil se k ustanovení § 71 odst. 2 písm. d) správního řádu, které normuje, že vydáním rozhodnutí se rozumí poznamenání usnesení do spisu v případě, že se pouze poznamenává do spisu. Soud má za to, že tuto úpravu lze aplikovat (per analogiam) i na záznam o odložení věci, což znamená, že rozhodnutí o odložení věci bylo v daném případě vydáno dne 9.12.2013, kdy bylo poznamenáno do spisu. Toto rozhodnutí tak sice bylo již vydáno, nebylo však oznámeno žalobci, což je sice evidentně pochybením na straně žalovaného, které však nemá na fakt vydání rozhodnutí o odložení věci vliv, avšak má vliv na běh lhůty k podání žaloby podle § 72 odst. 1 s.ř.s. S ohledem na toto zjištění by žalovaný měl přikročit ještě k oznámení svého rozhodnutí o odložení věci žalobci, aby žalobce mohl případně využít procesní prostředky k ochraně svých práv.

Soud je v daném řízení vázán jeho předmětem spočívajícím ve zkoumání, zda žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informace a zda takové rozhodnutí bylo již vydáno. Z dosud uvedeného vyplývá jednoznačný závěr, že žalovaný byl povinen rozhodnutí o žádosti žalobce vydat a toto dne 9.12.2013 učinil, na čemž nic nemůže změnit pochybení žalovaného spočívající v nedoručení oznámení o odložení věci žalobci.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud proto uzavírá, že u žalovaného neshledal nečinnost ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s.ř.s., a tudíž předmětnou žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou a ve výroku rozsudku ad I. ji podle ustanovení § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

Současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 26. května 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová